

676

15de Juni 1903, Bergen

Program til 1ste Koncert

af Nationaltheatrets Orkester

Kompositioner af

EDVARD GRIEG

1. Hyldningsmarsch af Sigurd Jorsalfar.
2. Koncert for Piano med Orkester:
 - a) Allegro moderato.
 - b) Adagio.
 - c) Allegro marcato.

Fru *Elisabeth Hals-Andersen*
3. a) Det første møde }
 b) Vaaren } for Strygeorkester
4. a) Henrik Wergeland, for Baryton og Orkester.
 b) Den Bergtekne, for Baryton, Strygeorkester og 2 Horn.

Hr. *Ingolf Schjøtt*.
- X 5. Per Gynt Suite Nr. 1.:
 - a) Morgenstemning.
 - b) Aases død.
 - c) Anitras dans.
 - d) I dovregubbens hal.

Til Bergen

Digt af *Bjørnstjerne Bjørnson* ✻ Musik af *Johan Halvorsen*
synges af Hr. *Ingolf Schjøtt*

Koncertflygel af Brødr. Hals's Fabrik (Haugens Pianolager)

X Svinget selv

4 a. Henrik Wergeland.

Vandrer jeg i granskogen stille,
hører løvets sus, det tungsindsmilde,
bjeldeklngen, som en vemodstrille
lyde dæmpet over kjærnets vand,
da et suk i stilheden jeg fanger,
skogen sørger for sin tabte sanger,
Norges skytsånd, Henrik Wergeland!

Stolte billed på vort vårlivs sage,
bolde kjæmper i de onde dage,
du, hvis stærke skuldre uden klage
tog vor byrde og til død holdt stand!
Skjønne morgengry, du signet være!
Hjertet svulmer ved dit livsdigts ære,
Norges skytsånd, Henrik Wergeland!

4 b. Den Bergtekne.

Eg fór vilt i veduskógin
kringum ein elvesteine,
jutuldottri narrad meg,
eg fann inkji vegin heim.

Eg fór vilt i veduskógin
kringum ein elve-runne,
jutuldottri narrad meg,
eg hev inkje vegin funnid.

Eg hev vorid med jutulen,
og jutulen etter meg rann,
gentunn sa', eg lokkad dei,
um eg dei aldri fann.

Eg hev vori med jutulen,
og jutulen etter meg låg,
gentunn sa', eg lokkad dei,
um eg dei aldri såg.

Fiskin uti fagran vatni
og sildi søkir hav —
mang ein helsar mågin sin
og veit så litid af.

Fiskin uti fagran vatni,
og ikonn up i tré —
alle så hevê dei makamann,
men ingin så heve eg!

Eg fór vilt i veduskógin
kringum ein elvesteine,
jutuldottri narrad meg,
eg fann inkji vegin heim.

Til Bergen.

Hil dig norske by,
Bergen aldrig ny,
gammeldags og evig som din Holbergs lune;
engang kongers vakt,
siden handelns magt,
præsident paa første frihedsting.
Høi og liflig som
solskinsdagen kom
stundom av din regn og vindforrevne taage,
steg med store mænd
eller daad igjen
du, naar der var mørkest i vort land.

I din høifjælls-sal
maler blev vor Dahl,
langsmed dine strande drømmede Welhaven,
og i morgnens gull
gynged Ole Bull
paa din vaag iblandt Europas flag.
En fra høiden saa
som det hele laa
mørkt med lyst og haardt med mildt og fint i armen;
fjæll med fjord i krig,
fugl i stille vig —
og han tok det hele: Edvard Grieg.

Som du sitter der
bakom dine skjær,
tunge fjæll omkring og havets dyp for foten,
grunner du vel paa
saga, som skal gaa
gang paa gang med undre ifra land.
Med dit hav i pagt
har du evig magt,
blaae fjorde er dig aarer ind i lannet.
Av din folkegrun,
vittig, kjærnesun,
skyter nyt og friskt fra stun til stun.

Bjørnstjerne Bjørnson.

